

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13784/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у поступку извршења по предлогу извршног повериоца АА, чији је пуномоћник адвокат Радослав Стефановић, против извршног дужника ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Ивана Матијевић, ради предаје малолетног детета, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Основног суда у Новом Пазару СУ – VII – 39 – 17/24 од 30.04.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Основног суда у Новом Пазару Су – VII – 39 – 17/24 од 30.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару СУ-VII – 39-17/24 од 30.04.2024. године

Образложење

Решењем председника Основног суда у Новом Пазару СУ-VII – 39-17/24 од 30.04.2024. године, одбијен је захтев извршног дужника за изузеће судије Азизе Мушовић од даљег поступања у предмету И.бр. 74/22, као неоснован.

Против наведеног решења извршни дужник је изјавио ревизију, на основу члана 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу чланова 404. и 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23) и утврдио да је ревизија недозвољена.

Побијаним решењем одбијен је предлог извршног дужника за изузеће поступајућег судије Азизе Мушовић у предмету извршења И.бр.74/22, ради предаје малолетног детета.

Према одредби члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, у извршном поступку и поступку обезбеђења сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другом законом није другачије одређено.

Одредбом члана 71. став 5. ЗПП, прописано је да против решења о искључењу или усвајању захтева за изузеће није дозвољена жалба, а против решења којим се захтев за изузеће одбија није дозвољена посебна жалба.

Према одредби члана 420. ст. 1 и 6. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан и да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Како законодавац није предвидео могућност изјављивања редовних и ванредних правних лекова против одлуке председника суда по захтеву странке за изузеће поступајућег судије, ревизија није дозвољена ни као редовна, ни као посебна. Имајући у виду врсту одлуке која се ревизијом побија, то решење Врховног суда Р 168/23 од 27.09.2023. године, на које указује извршни дужник, није од утицаја да би се прихватило одлучивање о посебној ревизији странке јер је тим решењем други стварно надлежан суд одређен по захтеву поступајућег суда за делегацију надлежности, применом члана 62. ЗПП, а што није случај у конкретној правној ствари.

Из наведених разлога, на основу одредби чл. 404. ст. 2. и 413. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**